

แหล่งโบราณคดีบ้านโคกคอน เป็นการสำรวจพบ
โบราณวัตถุ สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ประเภทที่อยู่
โพหลักฐานแน่นชัดโดยสำนักโบราณคดีและ
แผนที่สถานแห่งชาติที่ ๗ ขอนแก่น ในระหว่าง
๑๕ กุมภาพันธ์ ถึง ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔
จากเก็บข้อมูล พ.ศ. ๒๕๓๖)
การดำเนินงานครั้งนี้ทำการขุดทั้งสิ้น ๓ หลุม
ดังนี้ ๑
ขนาด ๒x๒ เมตร บริเวณลานดินสีก เขตวัดศรีสะอาด
สุดของเนิน)

ดินที่ ๒
ขนาด ๒x๒ เมตร บริเวณก้านบุญสวน ศรีแสง
สุดของเนิน)

ดินที่ ๓
ขนาด ๓x๓ เมตร บริเวณป่าสวนกล้วย
ายสมเกียรติ ศรีชัย (เนินดินทิศเหนือ)

ารขุดพบโบราณวัตถุประเภทต่างๆ ดังนี้
. โบราณวัตถุจากดินเผา ได้แก่ เศษภาชนะดินเผา
และดินเผา ลูกกระสุน แว ตุ๊กตา เบ้าหลอมสำริด

๒. โบราณวัตถุทำจากหิน ได้แก่ ขวานหินขัด
กำไลหิน ลูกปัด ตุ๊กตาควาย หัวธนูสำริด และ
หินลับคมมีด

๓. โบราณวัตถุทำจากกระดูก
ได้แก่ เครื่องมือขนาดเล็กทำจาก
กระดูก นานาจากเหลาทำให้
ปลายแหลม

๔. โบราณวัตถุทำจากสำริด
ได้แก่ กระดิ่งสำริด และ
โบราณวัตถุทำจากเหล็ก

การขุดค้นโบราณคดีสามารถกล่าวเบื้องต้นได้ว่า
แหล่งโบราณคดีบ้านโคกคอน มีการอยู่อาศัยของมนุษย์
ในอดีต 2 สมัยใหญ่ๆ คือ

๑. สมัยประวัติศาสตร์ พบหลักฐานวัฒนธรรม
ล้านช้างและทวารวดี
๒. สมัยก่อนประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมโบราณคดี
บ้านโคกคอน ตามชื่อเท็จจริงจากการทับซ้อนหลุม
ฝังศพ

สอบถามรายละเอียดได้ที่

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกคอน
อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย 43110

โทร. 042-443157

เบญจรงค์ บ้านโคกคอน

แหล่งโบราณคดี โบราณวัตถุ

ตำบลโคกคอน อำเภอท่าบ่อ
จังหวัดหนองคาย

ที่ตั้งและเส้นทาง

วังโบราณคดี ตั้งอยู่ในเขตบ้านโคกคอน หมู่ที่ ๔ โคกคอน อำเภอกำแพง จังหวัดหนองคาย หรือในเส้นทางที่ ๑๗ ๔๗ ๓๕ องค์ศาเหนือ เส้นแวงที่ ๓๐ ๑๒ องศาตะวันออก พิกัดกริด ๔๘ QTE ๔๘๐ แผนที่ทหาร L ๗๐๑๗ ระหว่าง ๕๔๔๔ IV ๕๔๐ ส่วน ๑-๔๐,๐๐๐ ลักษณะพื้นที่หมู่บ้านเป็นชนบทใหญ่มีพื้นที่นาโอบล้อม มีห้วยวังทองวังเลิง ห้วยวังน้ำขุ่น ห้วยบ้านมุย ห้วยกลางทุ่ง ๖๐ และห้วยนาผาย ซึ่งเป็นสาขาของห้วยโมง

ห้วยโมงทางทิศตะวันตก
การเดินทางเข้าสู่แหล่งโบราณคดีโบราณวัตถุ
โคกคอนทางออกเดินทางออกจากอำเภอกำแพง
ทางทิศใต้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒๐
๖๐-บ้านผือ) ประมาณ ๙ กิโลเมตร จะถึงเขต
สภามณฑลจะมีทางแยกด้านขวามือ
วัดเป็งพลากรม) ผ่านบ้านผ่านโน บ้านโนนธาตุ
เข้าสู่บ้านโคกคอน หมู่ที่ ๖,๔,๔ รวมระยะทาง
๓ ๑๔ กิโลเมตร

ประวัติความเป็นมา บ้านโคกคอน

เนโคกคอนได้ก่อตั้งขึ้นมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๑๙
ขุดพบพระพุทธรูปปางสมาธิ (หินใหญ่) มาจาก
ท่าช้าง ประเทศ สปป.ลาว เดิมทางข้าม
ที่โยงมาฝั่งฝั่งไทย ในการเดินทางได้ผ่านเกาะ
เส้นเงินทองติดตัวมา (ตามคำบอกเล่า)ผู้อพยพ
หนึ่งได้พบคนโครกหินเคลือบทองคำด้วย

เป็นครกหินที่มีขนาดใหญ่ พอมาถึงที่ตั้งในปัจจุบัน
ได้พบวัดร้างสมัยทวารวดีสภาพทั่วไปปกคลุมด้วยป่า
หนาทึบ มีหนองน้ำลำห้วยรอบหมู่บ้าน สภาพ

ภูมิประเทศเหมาะเป็นที่หลบซ่อนจากทหารจีนฮ่อ
ในขณะที่กำลังปรับปรุงบ้านเรือนอยู่นั้นทหารจีนฮ่อ
ได้ติดตามคุกคาม มีช้าง ม้า เป็นพาหนะ อาวุธมีดาบ
จ้าว หอกสามง่าม มาเช่นฆ่า

ชาวบ้านจึงหนีทหารจีนฮ่อ โดยทิ้งทรัพย์สินครก
หินเคลือบทองคำลงในหนองน้ำท้ายหมู่บ้าน
(ปัจจุบันเรียกหนองสระพัง) เมื่อเหตุการณ์สงบ
ผู้อพยพได้เดินทางกลับมา ส่วนครอบครัวที่มีลูกเด็ก
เล็กแดงพากันอพยพต่อไปเรื่อยๆ และได้ไปปักหลัก
สร้างบ้านเรือนอยู่ที่อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
(ลาวโซ่ง) ราษฎรที่เหลืออยู่ได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า
“บ้านครกคอนคำ” ตั้งชื่อตามลักษณะการหาบคอน
ต่อมาเมื่อราษฎรเรียกชื่อผิดเพี้ยนออกไปว่า “บ้าน
โคกคอนคำ” จนถึง พ.ศ. ๒๔๗๐ จึงตัดคำว่า “คำ”
ออกมากเป็นชื่อ “บ้านโคกคอน” จนถึงปัจจุบัน

การขุดค้นแหล่งโบราณคดี โบราณวัตถุ บ้านโคกคอน

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ชาวบ้านได้ขุดหลุมทำลัวะซีม
พบหม้อดินลายสีแดงแบบบ้านเชียง อยู่เป็นจำนวนมาก
พอถึงฤดูฝนน้ำไหลเซาะเนินดิน ชาวบ้านเดินผ่านไป
ผ่านมาสังเกตเห็นลูกปัดสีต่างๆ พร้อมเศษดินเผาอยู่
เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านพุดปากต่อปากพบโบราณวัตถุ
หลายชิ้นแต่กระแวกนั้นก็ขี้โม้ขี้ยุตไม่เว้นทั้งกลางวันกลางคืน
จากนั้นก็นำออกจำหน่ายสู่ตลาดโลกหลายครั้ง

จนชาวบ้านมีฐานะดีขึ้น ทางอำเภอทำบ่อได้รายงานให้
กรมศิลปากรทราบเพื่อจัดหางบประมาณมาขุดตามหลัก
วิชาการ

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖ นายอำเภอทำบ่อจึงใช้อำนาจ
ฝ่ายปกครองประกาศห้ามขุดโดยเด็ดขาด แต่ว่าประชาชน
ก็ไม่กลัวคำประกาศทางอำเภอ ยังมีประชาชนลักลอบขุด
อยู่เรื่อยมา โบราณวัตถุที่ขุดพบ เช่น ขวานหินขัด
เครื่องมือหินเผาอุดดิน หม้อดินหลายเชือกทาบ รวมทั้ง
ลูกปัดหลากหลาย

